

Pytania prejudycjalne

- 1) Zważywszy na charakter prawny stosunku łączącego strony sporu, czy w niniejszej sprawie znajduje zastosowanie rozporządzenie nr 1215/2012⁽¹⁾?
- 2) Czy rozporządzenie nr 1215/2012 odnosi się do właściwości notariuszy w Republice Chorwacji?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 351, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover (Niemcy) w dniu 2 listopada 2015 r. – Georg Rolof, Markus Heimann/TUIfly GmbH

(Sprawa C-561/15)

(2016/C 048/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hannover

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Georg Rolof, Markus Heimann

Strona pozwana: TUIfly GmbH

Postanowieniem Trybunału z dnia 27 listopada 2015 r. sprawa została wykreślona z rejestru Trybunału.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Varese w dniu 9 listopada 2015 r. – postępowanie karne przeciwko Mauro Scialdone

(Sprawa C-574/15)

(2016/C 048/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Varese

Postępowanie karne przeciwko

Mauro Scialdone

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo europejskie, a w szczególności art. 4 ust. 3 TUE w związku z art. 325 TFUE oraz przepisami dyrektywy 2006/112/WE⁽¹⁾, które przewidują obowiązek ujednolicenia przez państwa członkowskie polityki nakładania sankcji, może być interpretowane w ten sposób, że stoi na przeszkodzie promulgacji przepisu prawa krajowego, przewidującego, że przesłanką czynu zabronionego, jakim jest niedokonanie zapłaty podatku VAT jest przekroczenie progu pieniężnego wyższego niż ten, który ustanowiony został w związku z niedokonaniem zapłaty podatku bezpośredniego od dochodów?
- 2) Czy prawo europejskie, a w szczególności art. 4 ust. 3 TUE w związku z art. 325 TFUE oraz przepisami dyrektywy 2006/112/WE, które nakładają obowiązek ustanowienia przez państwa członkowskie skutecznych, odstraszających i proporcjonalnych sankcji celem ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej, może być interpretowane w ten sposób, że stoi na przeszkodzie promulgacji przepisu prawa krajowego, wyłączającego karalność oskarżonego (będącego zarządcą, prawnym przedstawicielem, upoważnionym do pełnienia funkcji w zakresie kwestii podatkowych lub współdziałającym w czynie niedozwolonym), w sytuacji gdy podmiot posiadający osobowość prawną, reprezentowany przez oskarżonego dokonał spóźnionej zapłaty podatku oraz sankcji administracyjnych należnych tytułem podatku VAT – pomimo że nastąpiło już ustalenie podatku oraz wszczęte zostało postępowanie karne, wniesiony został akt oskarżenia, dochowano wymogu kontradyktoryjności – ale nie doszło jeszcze do rozpoczęcia przewodu sądowego, w systemie, który na rzeczono zarządcę, przedstawiciela prawnego lub osobę przez nich upoważnioną lub współdziałającą w czynie niedozwolonym nie nakłada kary ani żadnej innej sankcji karnej, nawet w trybie administracyjnym?
- 3) Czy pojęcie czynu zabronionego – oszustwa, uregulowane w art. 1 Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich, należy interpretować w taki sposób, że obejmuje ono także niedokonanie zapłaty oraz częściową lub spóźnioną zapłatę podatku od wartości dodanej, oraz w związku z tym, czy art. 2 tejże konwencji zobowiązuje państwo członkowskie do nałożenia kary pozbawienia wolności za niedokonanie zapłaty oraz częściową lub spóźnioną zapłatę podatku VAT w kwocie przekraczającej 50 000 EUR?

W przypadku odpowiedzi przeczącej należy zadać pytanie, czy przepis art. 325 TFUE, który zobowiązuje państwa członkowskie – także w odniesieniu do sankcji karnych – do nałożenia odstraszających, proporcjonalnych i skutecznych sankcji, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie krajowym przepisom, które zwalniają z odpowiedzialności karnej oraz administracyjnej zarządców i prawnych przedstawicieli osób prawnych, lub osoby przez nich upoważnione do działania i osoby współdziałające w czynie niedozwolonym, za niedokonanie zapłaty oraz częściową lub spóźnioną zapłatę podatku VAT w odniesieniu do kwot przekraczających trzykrotnie lub pięciokrotnie minimalne progi ustanowione w przypadku oszustwa w wysokości 50 000 EUR.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 347, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 14 września 2015 r. w sprawie T-420/13, Brouillard/Trybunał Sprawiedliwości, wniesione w dniu 13 listopada 2015 r. przez
Alain'a Laurent'a Brouillard'a**

(Sprawa C-590/15 P)

(2016/C 048/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Alain Laurent Brouillard (przedstawiciel: adwokat P. Vande Castele)

Druga strona postępowania: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

— Stwierdzenie, że odwołanie jest zasadne i uchylenie wyroku z dnia 14 września 2015 r. (T-420/13);